

[Aksel Larsen.]

fordi den udstillede Kunst ikke var i Overensstemmelse med de Forskrifter for Kunstopfattelse, som Hr. Hitler gav i München. Natten efter foretog disse saakaldte Nazister Indbrud paa en herværende Organisations Kontor og stjal forskellige Foreningseffekter. 24 Timer senere saa Politiet sig nødsaget til at arrestere 48 uniformerede Nazister, der var kommet til Møde i Studenterforeningen. Jeg kunde nævne ikke ti eller tyve, men hundrede andre lignende og ofte mere graverende Tilfælde end disse. Jeg synes blot, at naar der paa de Dage, Ministeren holder en saadan Tale, klumper sig saadanne Tilfælde sammen, er det ikke saa svært at begribe, hvad jeg mener.

Men maaske var det noget andet, Ministeren ikke begreb, nemlig, hvad jeg sagde om Politiets lammefromme Passivitet. Jeg sigtede til den Omstændighed, at den nazistiske Terror i lille, men ubehageligt Format, ikke blev bragt til Ophør, at det, som Ministeren selv sagde, er saa forbløffende vanskeligt for Politiet for det første at finde de skyldige, for det andet at overbevise dem. Nu findes der, hvad baade Ministeren og jeg ved, her i København højst 100 Personer, som alle er Politiet bekendte, om hvem man med Føje kan tro, at de har været delagtige i disse Handlinger og er Medlemmer af disse Terrorgrupper. Jeg synes ikke, det vilde være nogen uoverkommelig Opgave at have Opsigt med disse Folk, og naar Politiet ikke har faaet det Resultat ud af Arbejdet, som man burde forlange, er det berettiget at rette saadanne Bebrejdelser, som jeg er fremkommet med.

Maa jeg tage blot et enkelt Eksempel paa denne Passivitet. Der blev i Sønderjylland forbudt et Flyveblad, som den tyske Minoritet vilde udsende om Stollich-Dommen. Det blev forbudt, og det blev beslagnet. Et Par Uger senere blev det samme Flyveblad optrykt i København i et af de smaa Naziblade. Politiet greb mig bekendt ikke ind, under alle Omstændigheder blev Bladet ikke beslagnet. Det Flyveblad, som det var forbudt at uddele i Sønderjylland, var det altsaa tilladt at sælge paa Gader og Stræder her i København.

I øvrigt vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et specielt Forhold, som jeg synes hidtil er undgaaet rette vedkommendes Opmærksomhed. Det er den Omstændighed, at Loven om uniformerede og lignende Korps overtrædes hver eneste Dag her i Landet af de samme saakaldte Nazister. Det er jo karakteristisk for det saakaldte nationalsocialistiske Parti,

at det finansieres og opretholdes, for saa vidt dets danske Kilder angaar, specielt fra Landets største Herremænds Side. Paa disse Herregaarde kan der kun arbejde nationalsocialistisk sindede Arbejdere, som uniformeres, iklædes, indøves, ekserceres og formodentlig ogsaa uddannes i Vaabenbrug, og jeg synes, man burde kigge lidt nærmere paa dette Forhold. Jeg er ikke i Tvivl om, at her er noget, som hører ind under Justitsministerens Domæne.

Maa jeg endelig — og saa skal jeg slutte mine Bemærkninger til Justitsministeren — tillade mig at spørge, hvad Justitsministeren mente med nogle Udtalelser, han fremsatte i Slutningen af sit Foredrag, hvori han bl. a. sagde følgende — som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere. Jeg beder samtidig om Tilladelse til et Par enkelte andre Citater. Ministeren sagde — det staaar Sp. 911 —:

„ . . . jeg agter at anmode Rigspolitichefen om at give en snæver Kreds — og jeg tænker her paa Finansudvalget — Lejlighed til at faa nærmere Oplysning om de ansvarliges Holdning og Syn paa de der nævnte Forhold og i det hele paa den Agitation, der drives fra visse Sider, undertiden i Forbindelse med udenlandske Spioner eller danske Bagmænd“.

Ja, jeg ser bort fra Begrundelsen for disse ministerielle Udtalelser, Begrundelsen for, at man maatte kigge paa disse udenlandske Spioner og danske Bagmænd. Jeg skal kun nævne, at den konservative Oppositionspresse med „Jyllandsposten“ i Spidsen havde angrebet Justitsministeren. Det er den eneste Begrundelse, som blev fremsat i Talen. Jeg ser bort fra denne Begrundelse og tillader mig at spørge Justitsministeren: Hvad er Meningen med dette? Hvis der foreligger saadanne Forhold — og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at der gør det —, hvorfor skal dette saa forbeholdes en snæver Kreds som Finansudvalget? Og hvad agter Regeringen at foretage sig for at bringe disse udenlandske Spioners Virksomhed og deres Forbindelse med danske nazistiske Grupper og Terrorister til Ophør?

Maa jeg dernæst fremkomme med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Hvad angaar hans Udtalelser her fra Talerstolen om hans Virksomhed i Forbindelse med de spanske Børn kan vi jo ikke gøre andet end at tage dem til Efterretning. De var af en væsentlig anden Karakter end de Bladartikler, han skrev. Det er ikke nødvendigt hertil at